

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 931

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 19 noiembrie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 487 din 17 septembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (6) lit. a), alin. (7) lit. b) și alin. (8) din Codul de procedură penală și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal	2–6
Decizia nr. 499 din 17 septembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (1) și ale art. 21 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice	7–10
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
432. — Decizie privind exercitarea conducerii activității curente a Departamentului pentru Românii de Pretutindeni	10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
6/3.160. — Ordin al ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor și al ministrului lucrărilor publice, dezvoltării și administrației pentru modificarea alin. (4) al art. 22 din reglementarea tehnică „Normativ privind prevenirea și combaterea înzăpezirii drumurilor publice”, indicativ AND 525-2013, aprobată prin Ordinul ministrului delegat pentru proiecte de infrastructură de interes național și investiții străine și al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 289/2.170/2013	11
130. — Ordin al ministrului afacerilor interne pentru stabilirea atribuțiilor autorităților responsabile cu implementarea datelor în sistemul Eurodac și pentru stabilirea metodologiei practice de cooperare în vederea aplicării regulamentelor europene în domeniu	12–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 487**

din 17 septembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (6) lit. a), alin. (7) lit. b) și alin. (8) din Codul de procedură penală și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal

Valer Dorneanu — președinte
 Cristian Deliorga — judecător
 Marian Enache — judecător
 Daniel Marius Morar — judecător
 Mona-Maria Pivniceru — judecător
 Gheorghe Stan — judecător
 Livia Doina Stanciu — judecător
 Elena-Simina Tănăsescu — judecător
 Varga Attila — judecător
 Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
 Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Corneliu Alexandru Tanco și Elena Tanco în Dosarul nr. 224/43/2017 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie — Judecătorul de cameră preliminară și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.629D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost în mod legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 2.679D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Constantin Caraș în Dosarul nr. 382/229/2017 al Judecătoriei Fetești — Judecătorul de cameră preliminară.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

5. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 2.697D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Nelu Galeș în Dosarul nr. 431/259/2017 al Tribunalului Prahova — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară.

6. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

7. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 2.719D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (6) lit. a) și alin. (8) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Constantin Tara în Dosarul nr. 6.627/2/2017 (2.723/2017) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală — Judecătorul de cameră preliminară.

8. La apelul nominal răspunde autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

9. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 2.739D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Iosif Puiu și Constanța Puiu în Dosarul nr. 3.157/2/2017 (1.301/2017) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală — Judecătorul de cameră preliminară.

10. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

11. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 2.842D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal, excepție ridicată de Corneliu Alexandru Tanco și Elena Tanco în Dosarul nr. 2.335/289/2017 al Judecătoriei Reghin — Judecătorul de cameră preliminară.

12. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

13. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 112D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (7) lit. b) și alin. (8) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Satu Mare în Dosarul nr. 6.573/296/2017 al Tribunalului Satu Mare — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară.

14. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

15. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 140D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Corneliu Alexandru Tanco și Elena Miere în Dosarul nr. 2.164/62/2017 al Curții de Apel Brașov — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară.

16. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

17. Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea lor. Gheorghe Constantin Tara și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 2.679D/2017, nr. 2.697D/2017, nr. 2.719D/2017, nr. 2.739D/2017, nr. 2.842D/2017, nr. 112D/2018 și nr. 140D/2018 la Dosarul nr. 2.629D/2017, care a fost primul înregistrat.

18. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate din Dosarul nr. 2.719D/2017, care susține că dispozițiile art. 341 alin. (6) lit. a) și alin. (8) din Codul de procedură penală prin care judecătorul de cameră preliminară poate respinge, în mod definitiv, plângerea formulată în cauza în care nu s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale încalcă principiul liberului acces la justiție, consacrat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

19. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că lipsa căii de atac nu contravine prevederilor constituționale, întrucât în această procedură nu există o acuzație în materie penală, ci doar un control pe care judecătorul de cameră preliminară îl exercită cu privire la soluția procurorului prin care nu s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale. Prevederile criticate sunt expresia principiului soluționării cu celeritate a cauzei și nu justifică dublul grad de jurisdicție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

20. Prin Încheierea din 3 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 224/43/2017, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie — Judecătorul de cameră preliminară a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Corneliu Alexandru Tanco și Elena Tanco, petenți într-o cauză care are ca obiect plângerea împotriva soluției de clasare dispuse prin Ordonanța din 29 mai 2017 emisă de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Târgu Mureș în Dosarul nr. 216/P/2017.

21. Prin Încheierea din 20 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 382/229/2017, **Judecătoria Fetești — Judecătorul de cameră preliminară a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Constantin Caraș, petent într-o cauză care are ca obiect plângerea împotriva soluției de clasare dispuse prin ordonanțele nr. 597/VIII/2016 și nr. 2/II/2/2017 emise de Parchetul de pe lângă Judecătoria Fetești în Dosarul nr. 1.356/P/2015.

22. Prin Încheierea nr. 394 din 18 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 431/259/2017, **Tribunalul Prahova — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Nelu Galeș într-o cauză având ca obiect contestația formulată de autor împotriva Încheierii din 19 aprilie 2017, pronunțată de Judecătoria Mizil în Dosarul nr. 431/259/2017, prin care, în temeiul art. 341 alin. (6) lit. a) din Codul de procedură penală, s-a respins plângerea formulată de autor împotriva Ordonanței din 21 decembrie 2016 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Mizil, ordonanță menținută prin Ordonanța nr. 5/II/2/2017 din 25 ianuarie 2017 a prim-procurorului Parchetului de pe lângă Judecătoria Mizil.

23. Prin Încheierea din 23 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 6.627/2/2017 (2.723/2017), **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală — Judecătorul de cameră preliminară a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (6) lit. a) și alin. (8) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Gheorghe Constantin Tara, petent într-o cauză care are ca obiect plângerea împotriva soluțiilor de clasare dispuse prin Ordonanța nr. 850/P/2016 din 25 mai 2017, emisă de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București — Secția de urmărire penală, menținută prin Ordonanța nr. 289/II-2/2017 din 26 iulie 2017 a procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București.

24. Prin Încheierea din 12 iulie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 3.157/2/2017 (1.301/2017), **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală — Judecătorul de cameră preliminară a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Iosif Puiu și Constanța Puiu, petenți într-o cauză care are ca obiect plângerea împotriva soluției de clasare dispuse prin Ordonanța nr. 1.560/P/2015 din 7 februarie 2017, emisă de Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, menținută prin Ordonanța nr. 96/II-2/2017 din 3 aprilie 2017 a procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București.

25. Prin Încheierea din 30 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.335/289/2017, **Judecătoria Reghin — Judecătorul de cameră preliminară a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală**

și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal. Excepția a fost ridicată de Corneliu Alexandru Tanco și Elena Tanco, petenți într-o cauză care are ca obiect plângerea împotriva soluției de clasare dispuse prin Ordonanța din 28 aprilie 2017, emisă de Parchetul de pe lângă Judecătoria Reghin, menținută prin Ordonanța din 27 iunie 2017 a prim-procurorului Parchetului de pe lângă Tribunalul Mureș prin care s-a respins plângerea formulată împotriva primei ordonanțe.

26. Prin Încheierea penală nr. 61/Cjcp din 6 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 6.573/296/2017, **Tribunalul Satu Mare — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (7) lit. b) și alin. (8) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Satu Mare într-o cauză care are ca obiect contestația împotriva Încheierii penale nr. 2.204 din 5 octombrie 2017, pronunțată de Judecătoria Satu Mare prin care s-a desființat soluția de clasare dispusă prin Ordonanța din 20 aprilie 2017 în Dosarul nr. 3.388/P/2014 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Satu Mare.

27. Prin Încheierea penală nr. 59/CCP din 16 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.164/62/2017, **Curtea de Apel Brașov — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Corneliu Alexandru Tanco și Elena Miere într-o cauză care are ca obiect plângerea împotriva soluției de clasare dispuse prin Ordonanța din 31 ianuarie 2017 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție — Serviciul Teritorial Brașov în Dosarul nr. 152/P/2015, menținută prin Ordonanța nr. 25/II-2/2017 din 17 martie 2017 a procurorului șef de serviciu în cadrul Direcției Naționale Anticorupție — Serviciul Teritorial Brașov.

28. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin că dispozițiile procedurale penale sunt neconstituționale pentru că, în afară de încheierea prevăzută la art. 341 alin. (7) lit. c), toate celelalte încheieri sunt definitive și astfel este încălcat dreptul părților la o cale de atac. Dispozițiile procedurale penale încălcă publicitatea și contradictorialitatea procedurilor, precum și dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală, întrucât, pe de o parte, cauza nu este judecată pe fond și, pe de altă parte, lipsesc petentul de exercițiul unei căi de atac împotriva hotărârii judecătorești prin care este respinsă plângerea ca tardivă sau inadmisibilă. Mai mult, este încălcat liberul acces la justiție al părților sau al subiecților procesuali principali, în ipoteza în care, prin pronunțarea unei soluții de admitere a plângerii împotriva ordonanței de clasare dispuse de procurorul de caz care este vădit nelegală, nici părțile sau subiecții procesuali principali și nici procurorul nu poate formula o cale de atac prin care să contribuie la restabilirea legalității. De asemenea consideră că sunt încălcate dispozițiile art. 131 alin. (1) din Constituție privind rolul Ministerului Public, întrucât procurorul este lipsit de instrumentele legale pentru a-și îndeplini acest rol, neputând astfel apăra ordinea de drept și drepturile cetățenilor prin atacarea hotărârilor vădit nelegale.

29. Cu privire la dispozițiile art. 297 alin. (1) din Codul penal, autorii excepției de neconstituționalitate sunt nemulțumiți de efectele Deciziei Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016, potrivit căreia fapta funcționarului public care în exercitarea atribuțiilor de serviciu nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește prin încălcarea dispozițiilor unor acte normative care nu sunt de reglementare primară, emise de o autoritate publică și prin aceasta cauzează o pagubă ori vătămare a drepturilor și a intereselor legitime ale unei persoane fizice sau juridice nu mai reprezintă abuz în serviciu, astfel încât neîndeplinirea unui act sau îndeplinirea sa cu încălcarea unui ordin de ministru, a unui ordin al directorului general al Autorității Naționale de Cadastru

și Publicitate Imobiliară (A.N.C.P.I.) nu constituie abuz în serviciu, deși a produs o vătămare a dreptului de proprietate a autorilor excepției de neconstituționalitate.

30. **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie — Judecătorul de cameră preliminară** arată că, în mod abstract, aprecierea petenților că prin dispozițiile legale criticate este restrâns dreptul persoanei vătămate prin infracțiune la un control judiciar al soluției date plângerii de către judecătorul de cameră preliminară este corectă. Însă plângerea exprimă, de fapt, nemulțumirea petenților privind modul de soluționare a acțiunilor procesuale întreprinse. Ca urmare, petenții au avut în mod suficient garantat dreptul la soluționarea în instanță a pretențiilor lor civile, cu respectarea garanțiilor procesului echitabil. Invocă jurisprudența constantă a Curții Constituționale.

31. **Judecătoria Fetești — Judecătorul de cameră preliminară** invocă jurisprudența constantă a Curții Constituționale și apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

32. **Tribunalul Prahova — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, dreptul la un proces echitabil nefiind încălcat prin existența unui singur grad de jurisdicție, căile de atac putând fi exercitate în condițiile legii.

33. **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală — Judecătorul de cameră preliminară**, în Dosarul nr. 2.719D/2017, apreciază că dispozițiile art. 341 din Codul de procedură penală sunt constituționale, având în vedere că stabilirea căilor de atac, a termenelor și a condițiilor de exercitare a acestora este atributul exclusiv al Parlamentului. Modalitatea de reglementare a normelor procesuale nu încalcă accesul liber la justiție prevăzut de art. 21 din Constituție. În Dosarul nr. 2.739D/2017 invocă Decizia Curții Constituționale nr. 384 din 7 iunie 2016 și susține netemeinicia criticilor formulate.

34. **Judecătoria Reghin — Judecătorul de cameră preliminară**, în ceea ce privește critica referitoare la art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, apreciază că, „dată fiind natura acuzației și imposibilitatea petenților de a combate acuzația în materie penală în fața unei instanțe, se încalcă dreptul persoanei la un proces echitabil. În acest caz probele au fost administrate doar în faza de urmărire penală, fiind încălcate regulile derivate din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privind proporționalitatea și egalitatea armelor”. Cu privire la art. 297 alin. (1) din Codul penal, instanța arată că, în materie penală, principiul legalității incriminării impune ca numai legiuitorul primar să poată stabili conduita pe care destinatarul legii este obligat să o respecte, astfel că sintagma „prin încălcarea legii” nu este neclară sau imprezizibilă.

35. **Tribunalul Satu Mare — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară** apreciază că încheierea pronunțată în condițiile art. 341 alin. (7) lit. b) din Codul de procedură penală, care are caracter definitiv, nu contravine niciunui text constituțional.

36. **Curtea de Apel Brașov — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară** invocă Decizia Curții Constituționale nr. 200 din 23 martie 2017 și susține netemeinicia criticilor formulate.

37. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

38. **Guvernul**, în dosarele nr. 2.629D/2017, nr. 2.679D/2017 și nr. 2.719D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la critici de neconstituționalitate similare, instanța de contencios constituțional pronunțând

în acest sens, mai multe decizii, dintre care, cu titlu exemplificativ, se reține Decizia nr. 58 din 24 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 17 aprilie 2015, Decizia nr. 139 din 12 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2015, și Decizia nr. 446 din 16 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 614 din 13 august 2015, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate invocată.

39. În Dosarul nr. 2.842D/2017, în ceea ce privește excepția care are ca obiect dispozițiile art. 297 alin. (1) din Codul penal, Guvernul reține că, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a instanței constituționale, astfel că excepția urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

40. **Avocatul Poporului**, în dosarele nr. 2.629D/2017, nr. 2.679D/2017, nr. 2.697D/2017, nr. 2.719D/2017, nr. 2.739D/2017, nr. 2.842D/2017, nr. 112D/2018 și nr. 140D/2018, arată că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, punctul de vedere în sensul că prevederile criticate sunt constituționale fiind reținut în deciziile nr. 58 din 24 februarie 2015, nr. 139 din 12 martie 2015 și nr. 326 din 17 mai 2016, prin care Curtea Constituțională a constatat că textul de lege criticat este constituțional. Acesta nu aduce atingere accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, consacrate de art. 21 din Legea fundamentală și art. 6 din Convenție, întrucât nu prevăd obligativitatea regulii posibilității de exercitare a căilor de atac în orice fel de cauză, iar, conform art. 129 din Constituție, căile de atac se exercită în condițiile legii. Totodată, eliminarea de către legiuitor a căilor de atac, potrivit textului criticat, este determinată de nevoia de a asigura celeritatea procesului penal. Face trimitere la Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 16 decembrie 1992, pronunțată în *Cauza Hadjianastassiou împotriva Greciei*.

41. În plus, în punctul de vedere formulat în Dosarul nr. 2.842D/2017, Avocatul Poporului arată că prin Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 297 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”. Curtea a reținut că sintagma „îndeplinește în mod defectuos” nu întrunește condițiile calitative impuse atât de Constituție, cât și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nefiind enunțată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta, astfel încât acesta să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă și să își corecteze conduita. Astfel, Curtea a reținut că defectuoșitatea îndeplinirii unui act trebuie stabilită numai prin raportare la legea în domeniu. Având în vedere că argumentele autorilor excepției sunt invocate din perspectiva lipsei de claritate a sintagmei „îndeplinește prin încălcarea legii” din cuprinsul art. 297 alin. (1) din Codul penal, excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă.

42. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctul lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile

Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

43. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

44. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 341 alin. (6) lit. a), alin. (7) lit. b) și alin. (8) din Codul de procedură penală și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal, care au următorul cuprins:

— Art. 341 alin. (6) lit. a), alin. (7) lit. b) și alin. (8) din Codul de procedură penală: „(6) În cauzele în care nu s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, judecătorul de cameră preliminară poate dispune una dintre următoarele soluții:

a) respinge plângerea, ca tardivă sau inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată; [...]

(7) În cauzele în care s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale, judecătorul de cameră preliminară: [...]

b) admite plângerea, desființează soluția atacată și trimite motivat cauza la procuror pentru a completa urmărirea penală; [...]

(8) Încheierea prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile prevăzute la alin. (6), alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) și alin. (7¹) este definitivă.”;

— Art. 297 alin. (1) din Codul penal: „Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.”

45. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 4 alin. (2), coroborate cu art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 20 referitor la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 referitor la dreptul la apărare, ale art. 52 referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și ale art. 129 privind exercitarea căilor de atac. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 privitor la garanțiile unui proces echitabil, ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv și ale art. 14 referitor la interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și prevederile art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție.

46. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 341 alin. (6) lit. a), alin. (7) lit. b) și alin. (8) din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la critici de neconstituționalitate similare, fiind pronunțate în acest sens Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 5 decembrie 2014, Decizia nr. 58 din 24 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 17 aprilie 2015, Decizia nr. 139 din 12 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2015, și Decizia nr. 446 din 16 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 614 din 13 august 2015, Decizia nr. 384 din 7 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 15 iulie 2016, Decizia nr. 453 din 28 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 11 noiembrie 2016, Decizia nr. 755 din 13 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 2 februarie 2017, și Decizia nr. 789 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 21 februarie 2017, prin care a respins, ca neîntemeiate, excepțiile de neconstituționalitate invocate.

47. Astfel, prin Decizia nr. 58 din 24 februarie 2015, paragrafele 18—23, Curtea a reținut că prevederile art. 341 alin. (6)—(8) din Codul de procedură penală reglementează soluțiile pe care judecătorul de cameră preliminară le poate dispune cu privire la admisibilitatea plângerii formulate împotriva soluției de neurmărire sau de netrimitere în judecată, soluții dispuse de către procuror, după cum în cauză a fost sau nu pusă în mișcare acțiunea penală și, totodată, dispun cu privire la împrejurarea că încheierea astfel pronunțată, cu excepția situației referitoare la cazul în care se dispune începerea judecării, este definitivă. Prin aceeași decizie, Curtea a constatat că, potrivit alin. (8) al art. 341 supus analizei, încheierea prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile prevăzute la alin. (6) și la alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) ale aceluiași articol este definitivă, împrejurare ce nu este de natură a afecta constituționalitatea dispozițiilor criticate, deoarece stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, s-a reținut că atât art. 129, cât și art. 126 alin. (2) din Constituție fac referire la „condițiile legii” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată urmând a fi prevăzute „numai prin lege”.

48. Prin urmare, Curtea a conchis că dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală nu aduc atingere dreptului la apărare prevăzut de art. 24 din Legea fundamentală și nici accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, consacrate de art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu înlătură posibilitatea părților interesate de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. S-a precizat că nicio prevedere a Legii fundamentale și a actelor normative europene invocate de autorii excepției nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză și că, astfel, așa cum a fost arătat mai sus, art. 129 din Constituție stipulează că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile legii.

49. Totodată, având în vedere natura cauzelor reglementate prin dispozițiile art. 340 și 341 din Codul de procedură penală, în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării sau urmării penale, ci soluția de neurmărire sau netrimitere în judecată dispusă de procuror, Curtea a constatat că prevederile art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție nu sunt aplicabile în cauză.

50. De asemenea s-a reținut că prevederile art. 13 din Convenție nu au aplicabilitate în cauză, întrucât dreptul la un recurs efectiv este distinct de dreptul la exercitarea unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești. Totodată, Curtea a constatat că eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 340 și 341 din Codul de procedură penală, legiuitorul urmărind să asigure celeritatea procedurii și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului.

51. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a modifica jurisprudența Curții, Curtea constată că atât soluția, cât și considerentele deciziei anterior arătate sunt aplicabile și în prezenta cauză.

52. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal, Curtea reține că acestea au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, iar prin Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din data de 8 iulie 2016, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 297 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „îndeplinește în

mod defectuos” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”.

53. Curtea observă că Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016 reprezintă o decizie interpretativă, astfel încât excepția de neconstituționalitate, care vizează înțelesul normei juridice care nu a fost exclus cadrului constituțional prin decizia anterioară, poate face obiectul controlului de constituționalitate. Raportat la aceste considerente, Curtea constată că, într-adevăr, autorii prezentei excepții de neconstituționalitate formulează critici care vizează textul de lege în forma ulterioară constatării neconstituționalității sale, respectiv critică sintagma „prin încălcarea legii” susținând neclaritatea și imprezizibilitatea sa. Or, prin Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, Curtea a statuat în mod expres că „având în vedere consecința pe care reglementarea unei atribuții de serviciu o are în materia incriminării penale a acesteia fapte (n.r. abuzul în serviciu), Curtea statuează că neîndeplinirea ori îndeplinirea defectuoasă a unui act trebuie analizată numai prin raportare la atribuții de serviciu reglementate expres prin legislația primară — legi și ordonanțe ale Guvernului. Aceasta deoarece adoptarea unor acte de reglementare secundară care vin să detalieze legislația primară se realizează doar în limitele și potrivit normelor care le ordonă” (paragraful 60). Curtea a mai constatat că, în cazul în care neîndeplinirea ori defectuoșitatea îndeplinirii unui act nu s-ar „raporta la atribuții de serviciu prevăzute într-un act normativ cu putere de lege, s-ar ajunge la situația ca în cazul infracțiunii de abuz în serviciu elementul material al acesteia să fie configurat atât de legiuitor, Parlament sau Guvern, cât și de alte organe, inclusiv persoane juridice de drept privat, în cazul fișei postului, ceea ce nu este de acceptat în sistemul juridic de drept penal” (paragraful 64). În concluzie, Curtea a statuat că „în materie penală, principiul legalității incriminării, *nullum crimen sine lege*,

nulla poena sine lege, impune ca numai legiuitorul primar să poată stabili conduita pe care destinatarul legii este obligat să o respecte, în caz contrar aceștia supunându-se sancțiunii penale”. Pentru aceste argumente, Curtea a constatat că „dispozițiile criticate încalcă prevederile art. 1 alin. (4) și (5) din Constituție prin faptul că permit configurarea elementului material al laturii obiective a infracțiunii de abuz în serviciu prin activitatea altor organe, altele decât Parlamentul — prin adoptarea legii, în temeiul art. 73 alin. (1) din Constituție —, sau Guvernul, prin adoptarea de ordonanțe și ordonanțe de urgență, în temeiul delegării legislative prevăzute de art. 115 din Constituție”.

54. Or, examinând criticile de neconstituționalitate formulate în cauză, Curtea reține că autorii excepției susțin neconstituționalitatea textului de lege, astfel cum acesta urmează să fie interpretat și aplicat ca urmare a Deciziei nr. 405 din 15 iunie 2016, solicitând, de fapt, instanței constituționale ca prin decizia pe care o pronunță în prezenta cauză să invalideze soluția anterioară, respectiv să extindă sfera actelor normative încălcate prin conduita funcționarului public și cu privire la actele emise de o autoritate publică, acte care nu sunt de reglementare primară. Cu alte cuvinte, autorii excepției susțin revenirea la soluția legislativă anterioară, care a fost constatată neconstituțională prin actul jurisdicțional al Curții. Or, critica cu o atare finalitate contravine prevederilor art. 147 alin. (4) din Constituție, potrivit cărora „*De la data publicării, deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor*”, întrucât tinde la înfrângerea efectului general obligatoriu al actului instanței constituționale. Având în vedere aceste argumente, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă, în temeiul dispozițiilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992.

55. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Corneliu Alexandru Tanco și Elena Tanco în Dosarul nr. 224/43/2017 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie — Judecătorel de cameră preliminară, de Constantin Caraș în Dosarul nr. 382/229/2017 al Judecătorel Fetești — Judecătorel de cameră preliminară, de Nelu Galeș în Dosarul nr. 431/259/2017 al Tribunalului Prahova — Secția penală — Judecătorel de cameră preliminară, de Gheorghe Constantin Tara în Dosarul nr. 6.627/2/2017 (2.723/2017) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală — Judecătorel de cameră preliminară, de Iosif Puiu și Constanța Puiu în Dosarul nr. 3.157/2/2017 (1.301/2017) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală — Judecătorel de cameră preliminară, de Corneliu Alexandru Tanco și Elena Tanco în Dosarul nr. 2.335/289/2017 al Judecătorel Reghin — Judecătorel de cameră preliminară, de Parchetul de pe lângă Judecătoria Satu Mare în Dosarul nr. 6.573/296/2017 al Tribunalului Satu Mare — Secția penală — Judecătorel de cameră preliminară și de Corneliu Alexandru Tanco și Elena Miere în Dosarul nr. 2.164/62/2017 al Curții de Apel Brașov — Secția penală — Judecătorel de cameră preliminară și constată că dispozițiile art. 341 alin. (6) lit. a), alin. (7) lit. b) și alin. (8) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal, excepție ridicată de Corneliu Alexandru Tanco și Elena Tanco în Dosarul nr. 2.335/289/2017 al Judecătorel Reghin — Judecătorel de cameră preliminară.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Târgu Mureș — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie — Judecătorel de cameră preliminară, Judecătorel Fetești — Judecătorel de cameră preliminară, Tribunalului Prahova — Secția penală — Judecătorel de cameră preliminară, Curții de Apel București — Secția a II-a penală — Judecătorel de cameră preliminară, Judecătorel Reghin — Judecătorel de cameră preliminară, Tribunalului Satu Mare — Secția penală — Judecătorel de cameră preliminară și Curții de Apel Brașov — Secția penală — Judecătorel de cameră preliminară și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 septembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 499

din 17 septembrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (1) și ale art. 21 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Atila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriază.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (1) și ale art. 21 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice, excepție ridicată de David Ioan Ciceo, Gabriela Zanc, Corina-Paula Florian, Florica Mureșan, Iuliu Pop și Vasile Opreș în Dosarul nr. 7.270/117/2017 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 993D/2018.

2. La apelul nominal răspund, pentru autorii excepției, domnul Ovidiu Podaru, avocat din cadrul Baroului Cluj, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, iar pentru partea Consiliul Județean Cluj, domnul Cătălin Pangrație, avocat din cadrul Baroului București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că dosarul se află la al doilea termen de judecată, când Curtea, prin Încheierea din 11 iulie 2019, a dispus acordarea unui nou termen.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului autorului excepției, care susține admiterea criticilor de neconstituționalitate. Face referire la notele scrise depuse la dosarul cauzei și arată, în esență, că prevederile art. 21 alin. (3) din Ordonanța de urgență Guvernului nr. 109/2011, supuse controlului de constituționalitate, instituie posibilitatea de revocare a directorilor unei regii autonome, chiar fără justă cauză. Într-o asemenea situație, aceștia nu se pot adresa unei instanțe judecătorești de contencios administrativ pentru a contesta măsura revocării, ci au doar posibilitatea de a solicita despăgubiri, care se achită din bani publici. Arată că dreptul de revocare este unul discreționar, de natură să afecteze interesul public. Referitor la prevederile art. 18 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011, susține că acestea au o redactare ambiguă, care conduce la vătămarea interesului public și la încălcarea dispozițiilor art. 135 alin. (2)

din Constituție. Subliniază că, în speță, este necesar ca atribuțiile de conducere a aeroportului să fie exercitate de o persoană care dovedește o calificare profesională adecvată domeniului aviativ.

5. Avocatul părții Consiliul Județean Cluj solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, sens în care precizează că dispozițiile art. 21 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011, departe de a reglementa posibilitatea revocării directorilor fără justă cauză, creează posibilitatea directorului destituit fără just temei de a obține despăgubiri. Arată că tocmai interesul public invocat este cel care dictează posibilitatea lăsată de lege autorității tutelare de a stabili delegarea atribuțiilor de conducere de către consiliul de administrație către unul sau mai mulți directori.

6. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a art. 18 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011, reținând că, în realitate, criticile de neconstituționale tind la modificarea legii, ceea ce este atributul puterii legislative. Referitor la dispozițiile art. 21 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011, susține respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care precizează că normele legale criticate nu instituie posibilitatea revocării fără justă cauză a directorilor, ci permit acestora să obțină despăgubiri în ipoteza în care măsura revocării a fost dispusă în asemenea condiții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 24 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 7.270/117/2017, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (1) și ale art. 21 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice.** Excepția a fost ridicată de David Ioan Ciceo, Gabriela Zanc, Corina-Paula Florian, Florica Mureșan, Iuliu Pop și Vasile Opreș într-o cauză având ca obiect anularea unor acte administrative — Hotărârea Consiliului Județean Cluj nr. 220/2017 privind numirea Consiliului de administrație al Aeroportului Internațional Avram Iancu Cluj — R.A. și Hotărârea Consiliului Județean Cluj nr. 235/2017 pentru modificarea Hotărârii Consiliului Județean Cluj nr. 220/2017.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile art. 18 alin. (1) din Ordonanța de urgență Guvernului nr. 109/2011, potrivit cărora, prin actul de înființare sau, ulterior înființării, prin decizie a autorității publice tutelare, se poate stabili dacă atribuțiile de conducere executivă a regiei autonome pot fi delegate de consiliul de administrație unuia sau mai multor directori, sunt

neconstituțională, deoarece această posibilitate trebuie să fie acordată în orice situație consiliului de administrație, și nu doar atunci când autoritatea tutelară decide acest lucru prin actul de înființare sau ulterior înființării. În caz contrar, s-ar încălca principiul care interzice autorității tutelare să intervină în deciziile administrative sau de conducere, principiu stabilit prin Convenția Organizației de Cooperare și Dezvoltare Economică. De asemenea, textul de lege menționat este neconstituțional prin ambiguitatea și lipsa lui de claritate, fiind în contradicție cu art. 4 din același act normativ, potrivit căruia „*Autoritatea publică tutelară și Ministerul Finanțelor Publice nu pot interveni în activitatea de administrare și conducere a întreprinderii publice*”.

9. În susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt invocate considerente din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la principiul securității juridice (spre exemplu, Hotărârea din 16 decembrie 1992, pronunțată în Cauza *De Geouffre de la Pradelle împotriva Franței*, și Hotărârea din 1 decembrie 2005, pronunțată în Cauza *Păduraru împotriva României*), potrivit cărora „odată ce a fost adoptată o soluție de către Stat ea trebuie implementată cu o claritate și o coerență rezonabilă pentru a evita pe cât posibil insecuritatea juridică și incertitudinea pentru subiecții de drept la care se referă măsurile de aplicare a acestei soluții; în această privință trebuie subliniat faptul că incertitudinea — fie ea legislativă, administrativă sau provenind din practicile aplicate de autorități — este un factor important ce trebuie luat în considerare pentru a aprecia conduita Statului”.

10. În opinia autorilor excepției, neconstituționalitatea rezultă și din aceea că este afectată siguranța, din perspectiva respectării interesului public. Astfel, delegarea atribuțiilor de conducere executivă se face fără a se stabili unele criterii și fără a se avea în vedere dacă măsura este în interesul public sau nu, încălcându-se astfel, prevederile art. 135 alin. (2) din Constituție.

11. Referitor la art. 21 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 se arată că acesta încalcă prevederile art. 135 alin. (2) din Constituție. Astfel, se susține că prevederea invocată este neconstituțională din perspectiva sintagmei „*fără justă cauză*”. Având în vedere că este vorba despre o întreprindere publică, revocarea nu ar trebui să se facă în orice condiții și chiar „*fără justă cauză*”, pentru că alegerea directorului se face în considerarea necesității satisfacerii unui interes public (legat de prestarea serviciului public de transport aerian etc.). Prin urmare, revocarea nu ar trebui să se poată face oricând, în orice condiții (astfel cum se întâmplă în dreptul societar), ci ar trebui să se aibă în vedere, în mod prioritar, interesul public. Prin posibilitatea unei revocări chiar și fără justă cauză se încalcă interesul public și astfel și prevederile art. 135 alin. (2) din Constituție.

12. **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale** consideră că excepția invocată este neîntemeiată. Arată că, din perspectiva art. 16 din Constituție, astfel cum acesta a fost interpretat în jurisprudența Curții Constituționale, nu se poate reține neconstituționalitatea art. 18 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011. De asemenea, instanța apreciază că posibilitatea recunoscută autorității tutelare ca prin actul de înființare să stabilească dacă atribuțiile de conducere executivă a regiei autonome pot fi delegate de consiliul de administrație unuia sau mai multor directori generali nu valorează netranspunerea în legislația națională a principiilor Convenției Organizației de Cooperare Economică și Dezvoltare. Precizează că în expunerea de motive a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 se arată că actul normativ menționat a fost adoptat „dat fiind că, în lumina principiilor guvernantei

corporative a întreprinderilor de stat, dezvoltate de Organizația de Cooperare Economică și Dezvoltare (OECD) pe baza celor mai avansate standarde legislative și de bune practici a corporațiilor, este necesar a fi instituite pârghii de garantare a obiectivității și transparenței selecției managementului și a membrilor organelor de administrare, de asigurare a profesionalismului și responsabilității deciziei manageriale, mecanisme suplimentare de protecție a drepturilor acționarilor minoritari și o transparență accentuată față de public atât a activității societăților de stat, cât și a politicii de acționariat a statului”. În privința invocării art. 23 alin. (1) din Constituție, instanța arată că autorii excepției nu au argumentat această susținere. Instanța mai reține că prevederile art. 21 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 nu prevăd/permit revocarea fără justă cauză a directorului de către consiliul de administrație, ci instituie o procedură reparatorie în situația ipotetică în care o astfel de revocare s-ar produce, și prin urmare nu se poate reține încălcarea interesului public în sensul textului constituțional invocat. Cât privește art. 18 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 reține că posibilitatea recunoscută autorității tutelare de a stabili dacă atribuțiile de conducere executivă a regiei autonome pot fi delegate de consiliul de administrație unuia sau mai multor directori generali nu este de natură a aduce atingere principiului protejării intereselor naționale în activitatea economică, consacrat de art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocatului autorilor excepției, susținerile avocatului părții Consiliul Județean Cluj, notele scrise depuse la dosar de autorii excepției, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 18 alin. (1) și ale art. 21 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 883 din 14 decembrie 2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 415 din 1 iunie 2016, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

— Art. 18 alin. (1): „*Prin actul de înființare sau, ulterior înființării, prin decizie a autorității publice tutelare se poate stabili dacă atribuțiile de conducere executivă a regiei autonome pot fi delegate de consiliul de administrație unuia sau mai multor directori.*”;

— Art. 21 alin. (3): „*Directorii pot fi revocați de către consiliul de administrație, conform legii, în condițiile stabilite în contractul de mandat. În cazul în care revocarea survine fără justă cauză, directorul în cauză este îndreptățit la plata unor daune-interese,*

potrivit contractului de mandat. Pentru desemnarea noilor directori se aplică, în mod corespunzător, prevederile art. 18.”

17. În opinia autorilor excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 23 privind libertatea individuală și art. 135 alin. (2) lit. b) privind obligația statului de a asigura protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011, Curtea observă că acestea stabilesc posibilitatea autorității tutelare de a decide dacă atribuțiile de conducere executivă a regiei autonome pot fi delegate de consiliul de administrație unuia sau mai multor directori.

19. Astfel, Curtea observă că prevederile legale criticate corespund scopului enunțat al actului normativ din care fac parte, prin concretizarea mecanismelor de „gubernanță corporativă”, care, potrivit art. 2 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011, implică ansamblul de reguli care guvernează sistemul de administrare și control în cadrul unei întreprinderi publice, raporturile dintre autoritatea publică tutelară și organele întreprinderii publice, dintre consiliul de administrație sau de supraveghere, directori sau directorat, acționari și alte persoane interesate.

20. De asemenea, Curtea reține că prevederile legale criticate nu fac altceva decât să dea expresie rolului autorității publice tutelare (statul sau unitatea administrativ-teritorială care a înființat regia autonomă) de a coordona și de a avea în subordine sau sub autoritate o întreprindere publică (regie autonomă), rol consacrat de art. 2 pct. 3 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011. În același sens sunt, spre exemplu, și dispozițiile art. 3 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011, care stabilesc că: autoritatea tutelară are competențe să monitorizeze și să evalueze performanța consiliului de administrație, pentru a se asigura, în numele statului sau al unității administrativ-teritoriale fondatoare, că sunt respectate principiile de eficiență economică și profitabilitate în funcționarea regiei autonome.

21. Totodată, Curtea observă că dispozițiile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale instituie regula potrivit căreia relațiile din cadrul regiei autonome și cu terții sunt stabilite prin regulamentul de organizare și funcționare al regiei autonome, elaborat de consiliul de administrație și aprobat de organul care a înființat regia respectivă (statul sau unitatea administrativ-teritorială).

22. În aceste condiții, Curtea constată că prerogativele pe care legea le conferă autorității tutelare nu interferează asupra modului concret de exercitare a atribuțiilor consiliului de administrație în activitatea efectivă de administrare și conducere a întreprinderii publice.

23. Sub acest aspect, Curtea reține că stabilirea printr-un act normativ cu forță juridică de lege a unor prerogative de control ale statului sau unității administrativ-teritoriale asupra întreprinderilor publice nu poate reprezenta prin ea însăși o nesocotire a principiilor economiei de piață statuate de dispozițiile art. 135 din Constituție. Această concluzie este întărită de o altă prevedere a Legii fundamentale, și anume aceea a art. 137 alin. (1), potrivit căreia „*Formarea, administrarea, întreținerea și controlul resurselor financiare ale statului, ale unităților administrativ-teritoriale și ale instituțiilor publice sunt reglementate prin lege*”.

24. Prin urmare, Curtea constată că prevederile legale criticate, interpretate în ansamblul dispozițiilor referitoare la gubernanța corporativă a întreprinderilor publice, sunt în deplină concordanță cu cele ale art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, care stabilesc obligația statului de a asigura protejarea intereselor naționale în activitatea economică.

25. Cu privire la invocarea dispozițiilor art. 16 din Constituție, Curtea precizează că normele din Legea fundamentală enunțate vizează egalitatea în drepturi între cetățeni. Prin urmare, dispozițiile constituționale antereferite nu au incidență în ceea ce privește raporturile juridice dintre autoritatea publică tutelară, pe de o parte, și consiliul de administrație, respectiv directorii întreprinderii publice, pe de altă parte, sub aspectul conducerii întreprinderii publice.

26. Referitor la criticile vizând încălcarea prin dispozițiile legale criticate a Convenției Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, invocată prin prisma art. 20 din Constituție, Curtea observă că norma din Legea fundamentală evocată reglementează tratatele internaționale privind drepturile omului. Or, Convenția Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, la care fac referire autorii excepției, nu face parte din această categorie. Actul juridic internațional evocat nu este un tratat ratificat de Parlament, nu face parte din ordinea juridică internă, ci reprezintă un act care reglementează scopul, organizarea și funcționarea acestei organizații internaționale. Pe cale de consecință, dispozițiile art. 20 din Constituție nu au incidență în cauză. De altfel, în prezent, statul român nu este membru al acestei asociații internaționale, având statutul de stat candidat.

27. Referitor la dispozițiile art. 23 din Constituție privind libertatea individuală, a căror încălcare o invocă autorii excepției, Curtea reține că acestea vizează libertatea fizică a persoanei, dreptul său de a se putea comporta și mișca liber, de a nu fi ținută în sclavie, arestată sau deținută decât în cazurile și după formele expres prevăzute de Constituție și legi. Prin urmare, ipoteza normativă a textelor legale criticate fiind distinctă față de dreptul reglementat prin dispozițiile constituționale invocate, Curtea constată că prevederile art. 23 din Constituție nu au incidență în prezenta cauză.

28. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011, Curtea reține că acestea reglementează cu privire la posibilitatea consiliului de administrație de a revoca directorii, conform legii, în condițiile stabilite în contractul de mandat, și stabilesc că, în cazul în care revocarea survine fără justă cauză, directorul este îndreptățit la plata unor daune-interese, potrivit contractului de mandat. Or, întrucât, în cauză, nu s-a ridicat problema revocării directorilor de către consiliul de administrație, ci se solicită anularea unor hotărâri ale consiliului județean, prevederile legale invocate nu au nicio incidență în privința soluționării cauzei.

29. Cu privire la condiția de admisibilitate referitoare la „*legătura cu soluționarea cauzei*” în cazul excepției de neconstituționalitate, Curtea a statuat că aceasta presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecătii, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le stabilesc dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 303 din 5 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 508 din 8 iulie 2014). Prin urmare, Curtea constată că dispozițiile art. 21 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului

nr. 109/2011 nu îndeplinesc condiția de admisibilitate referitoare la „legătura cu soluționarea cauzei” prevăzută de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, astfel încât excepția de neconstituționalitate a acestor prevederi legale este inadmisibilă.

30. În fine, Curtea precizează că aspectele referitoare la modul de aplicare a legii excedează controlului de constituționalitate, fiind de resortul instanței judecătorești investite cu soluționarea cauzei.

31. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de David Ioan Ciceo, Gabriela Zanc, Corina-Paula Florian, Florica Mureșan, Iuliu Pop și Vasile Opreș în Dosarul nr. 7.270/117/2017 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că prevederile art. 18 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 21 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011, excepție ridicată de aceiași autori în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 septembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind exercitarea conducerii activității curente a Departamentului pentru Românii de Pretutindeni

În temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Radu Cosma, șef serviciu, exercită conducerea activității curente a Departamentului pentru Românii de Pretutindeni până la numirea secretarului de stat, în condițiile legii.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 19 noiembrie 2019.
Nr. 432.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR,
INFRASTRUCTURII
ȘI COMUNICAȚIILOR
Nr. 6 din 8 noiembrie 2019

MINISTERUL LUCRĂRILOR
PUBLICE, DEZVOLTĂRII
ȘI ADMINISTRAȚIEI
Nr. 3.160 din 13 noiembrie 2019

ORDIN

pentru modificarea alin. (4) al art. 22 din reglementarea tehnică „Normativ privind prevenirea și combaterea înzăpezirii drumurilor publice”, indicativ AND 525-2013, aprobată prin Ordinul ministrului delegat pentru proiecte de infrastructură de interes național și investiții străine și al viceprim- ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 289/2.170/2013

Având în vedere prevederile art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) și art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2019 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative și în temeiul art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor și ministrul lucrărilor publice, dezvoltării și administrației emit următorul ordin:

Art. I. — Alineatul (4) al articolului 22 din reglementarea tehnică „Normativ privind prevenirea și combaterea înzăpezirii drumurilor publice”, indicativ AND 525-2013, aprobată prin Ordinul ministrului delegat pentru proiecte de infrastructură de interes național și investiții străine și al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, nr. 289/2.170/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 1 iulie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În iarna 2019—2020, pe drumurile publice aflate în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., se poate acționa, ca variantă alternativă, cu nisip în completare la cantitatea de sare necesară pentru prevenirea și combaterea înzăpezirii drumurilor naționale/autostrăzilor și pentru protejarea rețelei de la acțiunea de distrugere a acestora. Condițiile de acționare, precum și tehnologia de aplicare, inclusiv cantitățile de materiale, se stabilesc prin decizie a directorului general al Companiei Naționale de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., astfel încât traficul pe drumurile naționale și autostrăzi să se desfășoare în condiții de siguranță, iar sistemul rutier, inclusiv dispozitivele de colectare și evacuare a apelor pluviale, să fie exploatate în siguranță și să își păstreze caracteristicile tehnice și funcționale existente, fără să sufere degradări în urma acționării cu materialele utilizate.”

Art. II. — Prevederile prezentului ordin se aplică numai în iarna 2019—2020 pe drumurile de interes național aflate în administrarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., iar pentru administratorii de drumuri județene și drumuri comunale sunt orientative, cu rol de recomandare.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor, infrastructurii
și comunicațiilor,
Lucian Nicolae Bode

Ministrul lucrărilor publice, dezvoltării
și administrației,
Ion Ștefan

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN**pentru stabilirea atribuțiilor autorităților responsabile cu implementarea datelor în sistemul Eurodac și pentru stabilirea metodologiei practice de cooperare în vederea aplicării regulamentelor europene în domeniu**

Având în vedere obligativitatea aplicării legislației Uniunii Europene de către România ca stat membru al Uniunii Europene, precum și faptul că regulamentele Uniunii Europene sunt direct aplicabile, relevante în acest domeniu fiind:

— Regulamentul (UE) nr. 603/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind instituirea sistemului „Eurodac” pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid și privind cererile autorităților de aplicare a legii din statele membre și a Europol de comparare a datelor Eurodac în scopul asigurării respectării aplicării legii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1.077/2011 de instituire a Agenției europene pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă, în spațiul de libertate, securitate și justiție, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 180 din 29 iunie 2013, denumit în continuare *Regulamentul Eurodac*;

— Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 180 din 29 iunie 2013, denumit în continuare *Regulamentul Dublin*;

— Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 118/2014 al Comisiei din 30 ianuarie 2014 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.560/2003 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 343/2003 al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de azil prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 39 din 8 februarie 2014, denumit în continuare *Regulamentul de implementare a Regulamentului Dublin*;

— Regulamentul (UE) 2018/1.726 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind Agenția Uniunii Europene pentru Gestionarea Operațională a Sistemelor Informatice la Scară Largă în Spațiul de Libertate, Securitate și Justiție (eu-LISA) și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.987/2006 și a Deciziei 2007/533/JAI a Consiliului, precum și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1.077/2011, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 295 din 21 noiembrie 2018,

având în vedere funcționarea sistemului Eurodac în România prin participarea mai multor structuri din cadrul sau din subordinea Ministerului Afacerilor Interne,

în temeiul art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 115 alin. (2) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Inspectoratul General pentru Imigrări, denumit în continuare *I.G.I.*, este structura responsabilă de managementul tranzacțiilor electronice cu amprente papilare în format digital între Sistemul central Eurodac și România. *I.G.I.* asigură administrarea stațiilor de amprentare din dotare, precum și conectarea acestora la nodul de comunicații al Rețelei de comunicații integrate voce/date, denumită în continuare *RCVD*, a Ministerului Afacerilor Interne, denumit în continuare *M.A.I.*

(2) Direcția generală pentru comunicații și tehnologia informației din cadrul *M.A.I.*, denumită în continuare *D.G.C.T.I.*, este structura responsabilă prin grija căreia se asigură comunicațiile de date de arie largă prin *RCVD*, necesare stațiilor de amprentare din locațiile stabilite pe teritoriul României pentru interoperabilitate cu echipamentele instalate la sediul central al *I.G.I.*

(3) *D.G.C.T.I.* este responsabilă de asigurarea comunicației în vederea transmiterii datelor de la *I.G.I.* către sistemul central Eurodac prin intermediul rețelei europene de transmitere a datelor *TESTA-NG*.

(4) *I.G.I.* și Poliția de Frontieră Română, denumită în continuare *P.F.R.*, sunt structurile din subordinea *M.A.I.* responsabile de prelevarea amprentelor papilare în format digital, conform Regulamentului Eurodac, și transmiterea acestora către Punctul național de acces Eurodac.

(5) *I.G.I.* este structura responsabilă de stocarea, gestionarea și transmiterea către Sistemul central Eurodac a

amprentelor papilare în format electronic transmise de stațiile de amprentare din dotarea *I.G.I.* și *P.F.R.* către sistemul Eurodac, având calitatea de punct național de acces Eurodac. *I.G.I.* este responsabil de gestionarea rezultatelor transmise de Sistemul central Eurodac, respectiv compararea rezultatelor în cazul coincidențelor și folosirea lor în cadrul procedurii de determinare a statului membru responsabil, potrivit Regulamentului Dublin.

(6) Inspectoratul General al Poliției Române, denumit în continuare *I.G.P.R.*, prin Institutul Național de Criminalistică, este responsabil de stocarea și gestionarea amprentelor papilare în format electronic transmise de stațiile de amprentare din dotarea *I.G.I.* și *P.F.R.* către sistemul *AFIS* național.

Art. 2. — Structurile prevăzute la art. 1 au obligația de a sprijini activ acțiunea de implementare și transmitere a datelor în sistemul Eurodac, gestionarea și utilizarea răspunsurilor venite de la Sistemul central Eurodac, prin specialiștii anume desemnați de către conducerile acestor structuri, care trebuie să participe la întâlnirile de coordonare organizate periodic de către *I.G.I.* și care asigură implementarea măsurilor ce intră în responsabilitatea structurilor din care fac parte.

Art. 3. — (1) Șefii structurilor din cadrul *I.G.I.* și al *P.F.R.* care au în dotare stațiile de amprentare conectate la Eurodac asigură deservirea permanentă a stațiilor de către personal specializat și instruit în acest sens și desemnează cel puțin un administrator pentru stația de amprentare din dotare.

(2) Administratorul stației de amprentare are următoarele obligații:

- a) ține evidența operatorilor;
- b) instruește operatorii privind utilizarea corectă a stației de amprentare;
- c) asigură buna funcționare a stației de amprentare;
- d) comunică cu structura specializată din cadrul I.G.I. ori de câte ori apare un incident de funcționare.

Art. 4. — (1) I.G.I. îndeplinește următoarele atribuții în vederea implementării datelor și utilizării sistemului Eurodac:

a) este responsabil de transmiterea datelor de categorie 1 — solicitanți de protecție internațională, de categorie 3 — străini cu ședere ilegală, de categorie 9 — solicitare de informații, și operațiuni de actualizare, marcare și ștergere pentru date de categorie 1 și de categorie 2;

b) amprentează și implementează în sistem datele de categorie 1 ale solicitanților de protecție internațională care au împlinit vârsta de 14 ani. Ampretele digitale sunt preluate și transmise cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de 72 de ore de la data depunerii cererii de protecție internațională. Solicitanții de protecție internațională sunt informați în scris, în condițiile Legii nr. 122/2006 privind azilul în România, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la procedura prevăzută de Regulamentul Eurodac și de Regulamentul Dublin, precum și referitor la consecințele acesteia;

c) amprentează și verifică în sistem datele de categorie 3 ale străinilor cu ședere ilegală care au împlinit vârsta de 14 ani. Străinii cu ședere ilegală sunt informați în scris, în condițiile Legii nr. 122/2006, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la procedura prevăzută de Regulamentul Eurodac și de Regulamentul Dublin, precum și referitor la consecințele acesteia.

(2) Structurile P.F.R. îndeplinesc următoarele atribuții în vederea implementării datelor și utilizării sistemului Eurodac:

a) sunt responsabile de transmiterea datelor de categorie 2 — străini reținuți pentru trecerea ilegală a frontierei externe, precum și de transmiterea datelor de categorie 1 Eurodac — solicitanți de protecție internațională, dacă cererile de protecție internațională au fost depuse la structurile P.F.R.;

b) amprentează și implementează în sistem datele de categorie 2 ale străinilor care au împlinit vârsta de 14 ani venind dintr-o țară terță și care nu sunt returnați sau reținuți pentru trecere ilegală a frontierei externe, astfel cum este definită la art. 1 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, aprobată cu modificări prin Legea nr. 243/2002, cu modificările și completările ulterioare. Ampretele digitale sunt preluate și transmise cât mai curând

posibil, dar nu mai târziu de 72 de ore de la data reținerii pentru trecerea ilegală a frontierei externe. Străinii sunt informați, în scris, cu privire la procedura prevăzută de Regulamentul Eurodac și la consecințele acesteia, utilizând broșura comună prevăzută în anexa XII din Regulamentul de implementare a Regulamentului Dublin;

c) amprentează și implementează în sistem datele de categorie 1 ale solicitanților de protecție internațională care au împlinit vârsta de 14 ani și depun cereri de protecție internațională la structurile P.F.R. Ampretele digitale sunt preluate și transmise cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de 72 de ore de la data depunerii cererii de protecție internațională. Solicitanții de protecție internațională ampretați sunt informați în scris, în condițiile Legii nr. 122/2006, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la procedura prevăzută de Regulamentul Eurodac și de Regulamentul Dublin, precum și referitor la consecințele acesteia.

Art. 5. — Pentru operativitate sporită, personalul din cadrul structurilor prevăzute la art. 4 poate utiliza stațiile de amprentare conectate la sistemul Eurodac din dotarea oricărei structuri a M.A.I., cu respectarea metodologiei privind utilizarea sistemului național de management al tranzacțiilor Eurodac și în limitele atribuțiilor stabilite prin prezentul ordin pentru structura din care face parte. În cazul în care stațiile de amprentare conectate la sistemul Eurodac sunt folosite și în scopuri polițienești, pentru verificări în sistemul AFIS național, implementările în baza de date Eurodac au întotdeauna prioritate.

Art. 6. — Planul de securitate prevăzut la art. 34 din Regulamentul Eurodac este întocmit și actualizat de către specialiști din cadrul I.G.I. și al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, denumit în continuare *I.G.P.F.*, și se aprobă de către șefii acestor structuri. D.G.C.T.I. asigură sprijinul necesar I.G.I. și I.G.P.F. în vederea întocmirii și actualizării Planului de securitate, pe linia asigurării comunicațiilor și transmiterii de date prin RCVD către sistemul central Eurodac.

Art. 7. — Metodologia privind utilizarea sistemului național de management al tranzacțiilor Eurodac este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 8. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 441/2008 pentru stabilirea atribuțiilor autorităților responsabile cu implementarea datelor în sistemul Eurodac și pentru stabilirea metodologiei practice de cooperare în vederea aplicării regulamentelor europene în domeniu, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 285 din 11 aprilie 2008, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela

București, 15 noiembrie 2019.
Nr. 130.

ANEXĂ

METODOLOGIE privind utilizarea sistemului național de management al tranzacțiilor Eurodac

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Sistemul național de management al tranzacțiilor Eurodac, denumit în continuare *Sistemul național Eurodac*, este autorizat să funcționeze în condițiile prevăzute de lege, pentru procesarea amprentelor papilare în vederea stabilirii identității mai multor categorii de străini, conform Regulamentului Eurodac.

Art. 2. — Sistemul național Eurodac funcționează ca o bază de date operativă, informatizată, constituită și coordonată la nivelul I.G.I.

Art. 3. — (1) Pentru implementarea Sistemului național Eurodac, la nivelul I.G.I. și I.G.P.F. se stabilesc prin dispoziție a inspectorului general zonele de lucru dotate cu stații de amprentare, în vederea asigurării activităților specifice de

prelevare a impresiunilor papilare, cele două entități urmând a se informa reciproc cu privire la amplasarea acestor echipamente.

(2) În situația în care se impune modificarea locațiilor stabilite pentru funcționarea stațiilor de amprentare, dispozițiile inspectorilor generali prevăzute la alin. (1) vor fi actualizate în cel mult 10 zile lucrătoare, după care se va proceda la informarea celeilalte instituții cu privire la modificările efectuate.

Art. 4. — Datele de interes operativ despre persoanele aflate în una dintre categoriile Eurodac se transmit simultan către Sistemul central Eurodac și către sistemul AFIS național și apoi se înregistrează în baza de date a I.G.I., căruia îi revine responsabilitatea gestionării bazelor de date cu tranzacții Eurodac.

CAPITOLUL II

Organizarea și funcționarea Sistemului național Eurodac

Art. 5. — Ampretele papilare prelevate la stațiile de amprentare conectate la Eurodac sunt stocate în baza de date Eurodac națională și în sistemul AFIS național.

Art. 6. — Prin intermediul Sistemului național Eurodac pot fi comparate, în vederea identificării, impresiuni papilare cu înregistrările din baza de date existentă în Sistemul central Eurodac. Stațiile de amprentare trimit fișiere ce conțin înregistrări ale unor impresiuni papilare și în sistemul AFIS național, în scopul stabilirii identității persoanelor.

Art. 7. — Amprentarea persoanelor constă în prelevarea impresiunilor papilare digitale și palmare direct pe stațiile de amprentare sau pe fișe decadactilare tip Eurodac — dactilocarta europeană, astfel cum este prevăzut în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezenta metodologie.

Art. 8. — (1) Amprentarea persoanelor pentru Eurodac poate fi realizată:

a) electronic, prin facilitățile sistemului la stațiile de amprentare din dotarea unităților din subordinea M.A.I.;

b) manual, cu tuș negru tipografic, pe fișe dactiloscopice decadactilare tip Eurodac, ce pot fi introduse în sistem prin scanare în termen de maximum 48 de ore de la momentul amprentării.

(2) La amprentarea electronică trebuie respectate următoarele reguli tehnice privind calitatea acestei operațiuni:

a) verificarea mâinilor celui amprentat în sensul de a fi perfect curate;

b) orientarea verticală a amprentelor pe blocul optic;

c) rularea completă a suprafeței falangetelor fără întoarcere la punctul de plecare;

(3) Structura identificatorului format Eurodac este:

T	T	N	J	J	N1	X	X	C	A	A	L	L	Z	Z	H	H	M	M
țară	cat.	județ	autoritatea	nr. stației	tip	an	lună	zi	oră	minut								

unde:

a) *TT* reprezintă codul de țară unde s-a făcut amprentarea;

b) *N* reprezintă categoria Eurodac (1, 2, 3);

c) *JJ* reprezintă codul județului;

d) *N1* reprezintă autoritatea care amprentează: „0” — I.G.I.—D.A.I.; „1” — I.G.I.—D.M.; „2” — P.F.R.; „3” — I.G.P.R.;

e) *XX* reprezintă numărul stației de amprentare al autorității din județul respectiv;

f) *C* reprezintă tipul de amprentare (T — fișă dactiloscopică; L — urma);

g) *AA—LL—ZZ—HH—MM* reprezintă anul—luna—ziua—ora—minutul când s-a făcut amprentarea.

d) plasarea desenelor papilare strict în spațiile delimitate de dreptunghiul de încadrare de pe ecran și în ordinea cerută de program;

e) completarea obligatorie a câmpurilor alfanumerice reprezentând datele demografice ale persoanei;

f) ștergerea suprafeței de sticlă a blocului optic, după amprentarea fiecărui deget sau ori de câte ori suprafața este murdară.

(3) La amprentarea manuală trebuie respectate următoarele reguli tehnice privind calitatea acestei operațiuni:

a) verificarea mâinilor celui amprentat în sensul de a fi perfect curate;

b) imprimarea zonei reliefului papilar numai cu tuș negru tipografic la amprentarea clasică, repartizat uniform pe suprafața degetelor și palmelor;

c) orientarea verticală a amprentelor pe formular;

d) apăsarea și rularea completă a suprafeței falangetelor fără întoarcere la punctul de plecare;

e) plasarea desenelor papilare strict în spațiile delimitate pe formular, excluzând inversarea degetelor sau mâinilor (stânga—dreapta), evitând astfel înregistrările duble;

f) completarea obligatorie a rubricilor de pe aversul și reversul imprimatelor pe care sunt prelevate amprentele papilare cu date corecte, citeț și cu litere majuscule.

Art. 9. — Responsabilitatea privind amprentarea persoanelor care se încadrează în una dintre categoriile Eurodac, verificarea datelor de identificare ale acestora și completarea câmpurilor aplicației instalate pe stația de amprentare și/sau a rubricilor de pe imprimatele destinate amprentării numai cu litere majuscule revine personalului specializat din structurile I.G.I., P.F.R. sau I.G.P.R.

Art. 10. — Responsabilitatea cu privire la pregătirea agenților și ofițerilor de poliție în ceea ce privește tehnica amprentării persoanelor și efectuarea acestei activități revine specialiștilor de la serviciile criminalistice sau persoanelor anume desemnate pentru această activitate din structurile operative ale unităților din subordinea M.A.I.

CAPITOLUL III

Metodologia de lucru la stațiile de amprentare

Art. 11. — (1) La I.G.I. se organizează și funcționează baza de date națională Eurodac care cuprinde înregistrările amprentelor papilare prelevate de la categoriile de persoane prevăzute în Regulamentul Eurodac.

(2) Fiecare înregistrare are atribuit un identificator format Eurodac cu lungimea de 19 digiți.

Art. 12. — La completarea dosarelor electronice, operatorii stațiilor de amprentare au obligația de a introduce datele conform manualului de utilizare, iar în cazul când se folosește scanarea fișei, trebuie verificat modul în care au fost completate mențiunile privind datele de identificare ale persoanei de pe imprimabilele pe care au fost prelevate impresiunile papilare.

Art. 13. — Autoritățile care au în dotare stații de amprentare pentru Eurodac au următoarele obligații:

a) să respecte prevederile legale privind prelucrarea și protecția datelor cu caracter personal;

b) să verifice ca fiecare tranzacție către Eurodac să parcurgă corect întregul flux de lucru, astfel cum este prevăzut în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezenta metodologie, și să contacteze în maximum 24 de ore administratorul local al stației de amprentare sau Dispeceratul tehnic al I.G.I. pentru orice neregulă apărută în fluxul de lucru;

c) în perioada de garanție, să notifice în scris I.G.I. și operatorului care asigură suportul tehnic orice defecțiune hardware sau software apărută în timpul funcționării

echipamentelor care fac obiectul contractului Eurodac — România;

d) în perioada de postgaranție, să asigure condițiile necesare pentru continuarea mentenanței echipamentelor.

Art. 14. — În locațiile unde sunt stații de amprentare pentru Eurodac se vor desemna, de către șefii structurilor care au în dotare stațiile de amprentare respective, ofițeri sau agenți de poliție care prin pregătirea de specialitate sunt în măsură să asigure monitorizarea funcționării corespunzătoare a stațiilor de amprentare, să constate și să menționeze în registrul tehnic al stației orice defecțiune apărută la stația de amprentare și să informeze în maximum 24 de ore:

— ofițerii administratori de sistem ai autorității de care aparțin, care vor interveni, după caz, pentru remedierea disfuncționalităților; sau

— administratorii Sistemului național Eurodac din cadrul I.G.I.; sau

— reprezentanții operatorului care asigură suportul tehnic în perioada de garanție.

*ANEXA Nr. 1
la metodologie*

Fișa dactiloscopică — tip Eurodac

Fișa dactiloscopică

1.	Număr de referință	
2.	Locul amprentării	
3.	Data aplicării	
4.	Sex	
5.	Data amprentării	
6.	Data transmiterii	

Impresiuni digitale rulate

Font 9

1. MARE DREPT	2. ARĂTĂTOR DREPT	3. MIJLOCIU DREPT	4. INELAR DREPT	5. MIC DREPT
6. MARE STÂNG	7. ARĂTĂTOR STÂNG	8. MIJLOCIU STÂNG	9. INELAR STÂNG	10. MIC STÂNG

Impresiuni digitale de control

MÂNA STÂNGĂ	DEGETELE MARI		MÂNA DREAPTĂ
	STÂNGA	DREAPTA	

Atenție: imaginea fișei este reprezentativă, fișa este în format A4.

*ANEXA Nr. 2
la metodologie*

Flux pentru realizarea unui dosar nou pe stațiile de amprentare

1. Selectarea tipului de activitate: amprentare cu blocul optic sau prin scanare fișă
2. Selectarea categoriei Eurodac
3. Introducerea datelor demografice alfanumerice
4. Achiziția imaginii faciale (fotografia)
5. Achiziția amprentelor de degete și palmă

6. Achiziția semnăturii electronice (opțional)
7. Salvarea dosarului
8. Expedierea dosarului (Se face automat în momentul salvării dosarului.)
9. Imprimarea dosarelor create cu blocul optic

10. Verificarea stării dosarului și primirea rezultatului de la Eurodac

În „Lista de așteptare pentru transmisie”, în coloana „Stare” se poate vedea starea dosarului creat.

Valorile acestui câmp se actualizează automat astfel:

- lipsă conexiune — eroare de comunicație — stația nu poate comunica cu serverul Eurodac;

- în așteptare — dosarul nu a fost trimis către serverul Eurodac România;

- așteptare ACK — așteaptă confirmarea expedierii cu succes a dosarului;

- așteptare raport — dosarul a fost trimis cu succes și se așteaptă un răspuns;

- așteptare validare — apare în momentul când s-a primit un răspuns de la Eurodac și se așteaptă validarea operatorului pentru închiderea dosarului.

În cazul apariției mesajului „lipsă conexiune” se va contacta imediat administratorul stației de amprentare și/sau administratorul de rețea.

Dacă dosarul se află în starea „așteptare raport”, în „Lista de așteptare pentru transmisie”, pe coloana „Rezultat” va fi afișat rezultatul comparării amprentelor cu baza de date Eurodac.

Răspunsul poate fi:

- „coincidentă”, „lipsă coincidentă” sau „eroare” pentru categoriile 1 și 3;

- „OK” sau „eroare” pentru categoria 2.

În cazul apariției mesajului „eroare” se vor contacta, în cel mult 24 de ore, administratorii Sistemului național Eurodac pentru instrucțiuni suplimentare.

În cazul în care nu se primește niciun rezultat de la Eurodac (în „Lista de așteptare pentru transmisie”, în coloana „Rezultat”) în termen de 3 zile calendaristice se vor contacta administratorii Sistemului național Eurodac.

11. Validare rezultat: operatorul (cu drept de administrator de aplicație) trebuie să închidă dosarul respectiv prin apăsarea butonului „Validare” din „Lista de așteptare pentru transmisie”.

Observație: Un dosar este considerat complet dacă s-a primit un răspuns de „coincidentă”, „OK” sau „lipsă coincidentă” de la Eurodac și operatorul a închis dosarul respectiv, validând acest rezultat. Odată cu crearea unui dosar stația de amprentare trebuie să rămână pornită până la primirea unui răspuns („coincidentă”, „lipsă coincidentă” sau „eroare” pentru categoriile 1 și 3; „OK” sau „eroare” pentru categoria 2) în „Lista de așteptare pentru transmisie”, în coloana „Rezultat”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 228141